

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lov nr. 390 af 20. maj 1992 om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. forarbejderne hertil (L 168 Folketingstidende 1991-92 tillæg A 3723, FF 5057, tillæg B 2177, FF 10412, FF 10422, tillæg C 1297).

Lov nr. 80 af 8. marts 1978 om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl., jf. forarbejderne hertil (L 48 Folketingstidende 1977-78, FF 498, tillæg A 959, FF 800, tillæg B 315, FF 6740, tillæg B 483, FF 7073, tillæg C 219).

Lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, der trådte i kraft den 1. januar 1993, byggede i det væsentligste på de principper, der var indført med arbejdsskadeforsikringsloven i 1978, med de justeringer, der blev fundet grundlag for på baggrund af erfaringerne ved administrationen af loven siden 1978. Loven er siden 1993 blevet ændret enkelte gange, blandt andet bør nævnes, at de pludselige løfteskader blev indført med lov nr. 343 af 6. maj 1996, og at der ved lov nr. 278 af 13. maj 1998 blev indført en ny finansiering af udgifterne ved erhvervs sygdomme og pludselige løfteskader med virkning fra 1. januar 1999.

Regeringen ønsker med dette lovforslag at nedbringe de lange sagsbehandlingstider, der er påvist i en række enkeltsager, og at udvide den sikrede personkreds med selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller. Forslaget skal ses som første del af en arbejdsskadereform. Herudover er der behov for at forenkle og udvide skadebegreberne. Det er imidlertid vigtigt at inddrage arbejdsmarkedets parter i det fortsatte arbejde med en arbejdsskadereform som følge af de hermed forbundne udgifter. Der vil derfor blive nedsat et arbejdsskadeudvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter.

Lovforslaget medfører en ændring af lovens regler om sagsbehandling på en række områder, som erfaringen har vist forlænger sagsbehandlingstiden. Herudover giver forslaget adgang for selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller til at vælge at blive omfattet af den sikrede personkreds.

Som følge af forslagene, der nedsætter den samlede sagsbehandlingstid, foreslås det at udvide muligheden for at betale for behandlingsudgifter, således at det bliver muligt at betale for fremtidige behandlingsudgifter. Det sker ved at fjerne den nuværende begrænsning, hvorefter det alene er muligt at betale disse udgifter under sagens behandling.

Endelig foreslås midlertidig erstatning for tab af erhvervssevne fastsat til 25 pct. erhvervssevnetab.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3 og til lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ændringerne har konsekvenser for lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. Disse ændringer indgår også i lovforslaget.

2. Gældende ret i hovedtræk

Loven sikrer enhver, der – lønnet eller ulønnet – antages af en arbejdsgiver til varigt, midlertidigt eller forbigående arbejde her i landet, og loven gælder for alt arbejde, der foretages for arbejdsgiveren. Medlemmer af arbejdsgiverens familie er også sikret, for så vidt de efter beskaffenheden og omfanget af deres arbejde kan sidestilles med andre arbejdere. Arbejdsgiverens ægtefælle er dog kun sikret, hvis der er indgået en lønaftale, der kan tillægges skattemæssig virkning efter kildeskatteloven ved sidste lønudbetaling forud for arbejdsskaden.

Efter lov om sikring mod følger af arbejdsskader (arbejdsskadesikringsloven) hæfter arbejdsgiveren på objektivi grundlag for ansattes arbejdsskader. Ved arbejdsskader forstås

- ulykkestilfælde, der skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår,
- skadelige påvirkninger af højst 5 dages varighed, der skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår,
- pludselige løfteskader og
- erhvervs sygdomme.

Arbejdsgiveren har efter loven pligt til at sikre sine medarbejdere mod arbejdsskader. Denne pligt opfyldes ved at